

תפ"ח 11-09-54877

בית המשפט המחוזי בירושלים

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

לפני כב' השופטים: צבי סגל, שופט בכיר – אב"ד, משה דרורי, סגן-נשיא, בן-ציון גרינברגר

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד יובל קפלינסקי
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

- נ ג ד -

הנאשם

דניאל מעוז (עציר)

ע"י ב"כ עוה"ד דוד ברהום וארז בר-צבי
מטעם הסנגוריה הציבורית

ת ק צ י ר

1. במוצאי שבת, 13.8.11, בשעת לילה מאוחרת, בעודם שוהים בביתם בירושלים ומתכוננים לשנת ליל, נגדעו חייהם של נורית (ילידת 1951) ונח מעוז (יליד 1947), זיכרונם לברכה (להלן: "המנוחים"), בעשרות דקירות סכין. המנוחים נמצאו מוטלים על רצפת הסלון בבית בו חיו שנים רבות ומאושרות עם ארבעת ילדיהם, כשגופותיהם נקובות, שותתות דם, ובידיהם פצעי הגנה רבים, אות למאבקם העיקש – עד נשימתם האחרונה – במי שקם לרוצחם נפש.

2. כתב האישום שהוגש נגד הנאשם, דניאל מעוז (להלן: "הנאשם"), בנם של המנוחים, יליד 1982, מייחס לו את רצח הוריו-מולידיו, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – "חוק העונשין"), תוך תכנון מדוקדק וקר רוח ומתוך כוונה לרשת את כספם לצורך כיסוי חובות הימורים אותם צבר, בסך מאות אלפי שקלים.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 54877-09-11

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

עוד מיוחסת לו עבירה של השמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק העונשין, ביחס לניקוי הזירה לאחר מעשי הרצח.

3. בתשובתו הראשונה לכתב האישום כפר הנאשם כפירה כללית במיוחס לו, טען כי לא רצח את הוריו, וציין, באמצעות בא-כוחו הראשון, עו"ד אריאל עטרי, כי אין בפיו כל טענת אליבי. לאחר עיכובים לא מבוטלים, ובנסיבות שפורטו בהרחבה בהכרעת הדין, קיבלנו את בקשתו של עו"ד עטרי להתפטר מייצוג הנאשם, ולנעליו נכנסו באי-כוחו הנוכחיים של הנאשם, עוה"ד דוד ברהום וארז בר-צבי. בראשית הישיבה מיום 19.2.12, מסרו הסנגורים המלומדים את תשובתו המפורטת של הנאשם לכתב האישום, בגדרה הודה למעשה הנאשם ברקע שהוביל לאירוע הרצח, כמו גם בתיאור נסיבותיו, אולם כפר בכך שהוא זה שרצח את הוריו וטען כי הרוצח היה אדם זר שזהותו אינה ידועה לנאשם. גם תשובה זו לא נותרה על כנה עד לתום המשפט, שכן במהלך חקירתו הנגדית של עד התביעה ניר מעוז, אחיו התאום של הנאשם, לאחר שב"כ הנאשם, עו"ד ברהום, הטיח כלפיו כי הוא זה שרצח את הוריו, ובהמשך ישיר להערת בית המשפט להגנה בהקשר זה, שונתה התשובה לכתב האישום, כך שחלף היות רוצח הוריו אלמוני, שזהותו איננה ידועה לנאשם, יבוא אחיו ניר.

4. עם הגשת תשובתו המפורטת של הנאשם לכתב האישום, צומצמו המחלוקות בין הצדדים באופן ניכר. הנושאים שנותרו שנויים במחלוקת – מועטים, אולם היוו את לב-לבו של התיק, ולגביהם רחוקים היו הצדדים בדעותיהם כרחוק מזרח ממערב. המחלוקת העיקרית בין הצדדים נגעה לשאלת זהות הרוצח. בנוסף, ומטבע הדברים, חלקו הצדדים על הטעם לכבישת גרסת הנאשם באשר לזהות הרוצח האמיתי, אליבא דידו.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 54877-09-11

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

5. גם במסגרת המצומצמת דנן, אין מנוס מלהתייחס להתנהלות הדיונית המיוחדת בתיק זה. מעבר לעיכובים כאלה ואחרים, שפורטו בהרחבה בהכרעת הדין, חשוב לציין כי בעקבות ההתפתחות והשינוי בגרסאות ההגנה, נוכח חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, בהתייחס לסד הזמנים אליו הוכנסו באי-כוחו הנוכחיים של הנאשם, ועל אף שהדבר לא נעשה כדבר שבשגרה, התרנו לא אחת להחזיר לדוכן העדים עדים שסיימו למסור את עדותם. כך, לדוגמה, העיד ניר מספר פעמים, וכך גם קרובי משפחה נוספים: האחות תמר, הדודה עופרה, וכן ידידיו של ניר: צילה פיליפסון ורונון ניב, וכך גם קצין המשטרה שלמה דאיי, ועד השמיעה לקריאה לעזרה של המנוחים - משה רוזנפלד. בנוסף, הוזמן האח ניר לעדות פעם נוספת, בהמשך להודעה נוספת שנגבתה ממנו במשטרה במהלך המשפט. לבקשת ההגנה, הוחזרו גם עדים נוספים לעדות לאחר שמיעת עדותו של עד התביעה, המומחה למחשבים, מר זילברשטיין; וגם לאחר תום שלב הסיכומים, שעה שבית המשפט כבר שקד על כתיבת הכרעת הדין, נתבקשנו על ידי ההגנה להחזיר לבית המשפט עדים לחקירה משלימה, ואף לכך נעתרנו.

ניתן אפוא לומר, כי כמעט ולא הייתה בקשה שהוגשה מטעם ההגנה להבאת עדים נוספים להשלמת עדויות, או להבאת ראיות חדשות, שלא נענתה בחיוב על ידי בית המשפט.

מטבע הדברים, עיכובים דיוניים אלה גרמו להתארכות הדיונים בתיק, ואף הובילו לדחיית המועד למתן הכרעת הדין. עם זאת, גם בנסיבות אלו נשמר האיזון המתבקש בין יעילות דיונית לבין השמירה על זכויות הנאשם.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 54877-09-11

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

המדובר, אפוא, בתיק עב כרס, המקיף כ-2000 עמודי פרוטוקול, בו נשמעו עשרות עדים והוגשו למעלה מ-100 מוצגים. גם הכרעת הדין, שניתנה על ידינו בסופו של יום, הינה בהיקף ניכר – ומונה למעלה מ-330 עמודים.

6. בא-כוח המאשימה, עו"ד יובל קפלינסקי, פרס בהרחבה ראיות פְּבִדוֹת-משקל הנוגעות למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ערב רצח הוריו המנוחים; לחיפושים שערך במחשבו האישי אודות נושאים הקשורים לביצוע רצח, בכלל, ולרצח הורים, בפרט; ולכך שלאחר החיפושים במחשב, מיד לאחר שסגר את המחשב, נסע הנאשם לבית הוריו בירושלים, לא בטרם הותיר את הטלפון הנייד שלו בביתו בתל אביב.

מעבר לפעולות אלו סמוך לפני רצח המנוחים, ואף שהנאשם הכחיש עובדה זו בחקירותיו הראשונות במשטרה, כמו גם בפני בני משפחתו, בסופו של יום התברר כי הנאשם שהה בבית המנוחים עוד קודם לרצח ובמהלכו. לאחר שהנאשם נאבק עם הרוצח (כגרסתו), או לאחר שרצח את הוריו (כטענת המאשימה), שלף הנאשם את הסכין מגופת אביו המנוח והחל לתכנן בשיטתיות מצמררת כיצד להעלים ראיות שונות, החל מהבגדים אותם לבש במהלך שהותו בדירה, דרך הסכין ששימשה לביצוע הרצח, וכלה בראיות הפורנזיות הרבות בדירה, לרבות טיפות דם ותאי עור, אשר הנאשם חשש כי עלולים לקשור אותו לזירה. לאחר מכן, שב הנאשם לביתו בתל אביב, התקלח, השליך את הסכין וחלק מהבגדים אותם לבש, נסע לדירת ההימורים, שהה שם שעה קלה, לא לפני שמשך כסף מכספומט ותידלק את רכבו, בעודו מודע לכך כי בשני המקומות הללו מוצבות דרך קבע מצלמות, כך שעצם שהותו באותם שני מקומות – מבלי שהיה לכך הכרח או צורך אחר – נועדה לבסס את ראשיתו של טענת האליבי עבורו.

תפ"ח 11-09-54877

בית המשפט המחוזי בירושלים

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

בדירת ההימורים, אליה הגיע הנאשם נסער, מזיע ומדמם כתוצאה מחתך עמוק בידו, התעניין הנאשם באפשרות הטכנית לאכן מיקום באמצעות מכשיר טלפון, ופרש ממשחק ההימורים לאחר שעה קלה כשפניו מועדות חזרה לבית הוריו בירושלים; שם, בעוד הוריו שרועים מתים על הרצפה, סיים הנאשם לנקות את הזירה, בעיקר תוך שימוש נרחב באקונומיקה, אותה שפך על הגופות וסביבן. הוכח, כי הנאשם לא הסתפק בכך; הוא אף ניקה מתחת לכל אחת מציפורני הוריו בסכין, ובשלב מסוים אף הצית גפרור כדי להשמיד חלק מהראיות, אולם נמלך בדעתו. בסופן של פעולות הניקוי וטשטוש הראיות, פיזר הנאשם בסמטה סמוכה לבית הוריו המנוחים כפתורים, אשר לטענתו נתלשו מחולצתו של ניר במהלך המאבק בין שניהם, ושב לביתו בתל-אביב, שם התקלח והלך לדבריו לישון. כמו כן, השמיד הנאשם את נעליו והשטיחים שברכבו.

עם גילוי הגופות, ובמהלך החקירה שנוהלה בימים שלאחר מכן, התעניין הנאשם בפעולות החקירה הרבות שבוצעו בזירה, בייחוד באלו שנגעו למציאת ממצאים פורנזיים, כגון: שרידי DNA על סכין הרצח, ואף ערך חיפושים במחשבו בנוגע לאפשרות מחיקת עקבות DNA על סכין תוך שימוש בסבון כלים.

בנוסף, הדגיש הנאשם בשיחות שונות את האפשרות כי הרצח בוצע על רקע לאומני. ראוי לציין, כי הנאשם לא נקב, ולו פעם אחת, במישרין בשמו של ניר כרוצח הוריו, ואף לא הפנה כלפיו אצבע מאשימה כלשהי.

ככל שנקפו הימים, ואורחות התנהגותו של הנאשם צפו ועלו, לרבות היותו מכור להימורים, התמקדו בו פעולות החקירה, אף כי במקביל החוקרים לא זנחו גם אפשרויות

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 11-09-54877

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

אחרות, החל מסכסוך של מאן-דהוא עם המנוחים, וכלה ברצח על רקע לאומני. במסגרת זו, ובמהלך שיחה בין הנאשם לבין חברו-שותפו למשחקי ההימורים, הנחה הנאשם את האחרון שלא להשיב על שאלות שאינן מיטיבות עמו, ואף ביקש ממנו כי ינסה בכל שעת כושר להבהיר לחוקרים כי הוא, הנאשם, כלל לא היה מסוגל לפגוע בהוריו.

7. אל מול מסכת עובדתית מפלילה זו, שרובה, כאמור, כלל לא הייתה שנויה במחלוקת, טען הנאשם, כאמור, כי ניר, אחיו התאום, הוא זה שרצח את הוריו המנוחים, בעוד הנאשם מצוי בבית ומסתתר בשירותים מחשש לחייו; זאת שעה שעל מעורבותו של ניר ברצח לא סיפר הנאשם עד לעדותו בבית המשפט, מחשש, כך לטענתו, שמא ניר יחשוף את העובדה כי לנאשם נטיות פדופיליות.

גרסה זו לא זכתה לאמון מצידנו, ממספר טעמים:

ראשית, הייתה זו גרסתו הרביעית של הנאשם, לאחר שבחקירתו במשטרה (כמו גם בתשובתו המפורטת הראשונה לכתב האישום) מסר הנאשם שלוש גרסאות אחרות, שעה שההסבר שניתן לכבישת הגרסה – חששו של הנאשם מניר והאיום בדבר חשיפת נטייתו הפדופילית – נדחה מכל וכל, מהטעמים שפורטו בהרחבה בהכרעת הדין.

שנית, הגרסה נמצאה מלאה בסתירות פנימיות, תמיהות ופירכות רבות, שלא אפשרו ליתן בה אמון.

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 11-09-54877

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

שלישית, הגרסה כלל לא השתלבה ואף עמדה בסתירה לחלק ניכר מהמסכת הראייתית בתיק: בראש ובראשונה, לראיות שהצביעו על כך שניר כלל לא עזב את ביתו, המרוחק מרחק ניכר מבית המנוחים, במועד ביצוע הרצח ובשעות הסמוכות לו. עוד מצאנו, כי גרסת הנאשם עומדת בסתירה גם לכלל הראיות הנוגעות למערכת היחסים בינו לבין ניר לאחר הרצח.

גם בטענת ההגנה בדבר חיזוקים שונים לגרסת הנאשם, אליהם הפנתה ההגנה, לא מצאנו ממש.

8. לא מצאנו בתשתית הראייתית אפשרות סבירה חלופית אחרת לאפשרות המרשיעה; לא בגרסתו האחרונה של הנאשם ולא בטענות ההגנה בסיכומיה.

בית המשפט עצמו ניסה לתור אחר קיומו של ספק סביר כלשהו, או אחר קיומה של תזה חלופית המתיישבת עם המסכת הראייתית, ואשר יש בה כדי להעיד על כך שלא הנאשם היה זה שדקר עשרות דקירות סכין את הוריו מולידיו והותירם מתבוססים בדמם עד צאת נשמתם; ברם, ספק סביר, כאמור, לא נמצא.

9. בהתייחס לכל האמור קבענו, למעלה מספק סביר, כי לכל המאוחר ביום 13.8.11, או בסמוך למועד זה, תכנן הנאשם לפגוע בהוריו. המניע למעשיו - שאינו רכיב נדרש מבחינה משפטית - היה, ככל הנראה, חפצו לקבל את חלקו בעיזבון הוריו המנוחים, על רקע חובות ההימורים אותם צבר, ואשר עתידים היו להמשיך ולתפוח. בהמשך לתכנון, נסע הנאשם בשעות הערב לבית הוריו. בשעה 23:00, או בסמוך לכך, דקר הנאשם את

תפ"ח 11-09-54877

בית המשפט המחוזי בירושלים

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

הוריו המנוחים עשרות דקירות סכין בכל חלקי גופם. דקירה אחר דקירה. אחת ועוד אחת, כאשר הם מתגוננים – עד שנפחו את נשמתם ומתו. הנאשם לא הסתפק בכך, אלא החל, בסמוך לאחר הרצח, לנסות לטשטש את עקבותיו בדרכים שפורטו בהרחבה לעיל.

10. הנה כי כן, הוכחה לפנינו מסכת עובדתית שאין בה כדי לבייש תסריט אימים קולנועי, אלא שהפעם, ולמגינת הלב - התרחש הדבר במציאות.

ערכי כיבוד הורים - כאבק היו לרגלי הנאשם. ידענו כי קדושים הם החיים ויש לכבדם בכל צורה, אך לא מצאנו סימן וזכר לידיעה זו באמתחתו של הנאשם; אמרה התורה: "לא תרצח" - אך הנאשם סכר אוזניו ועיניו, ורצח בדם קר את שני הוריו.

זעקה הארץ ורעשו השמיים; דם אם חולת סרטן, דם אב, דם זוג הורים נשפך סתם כך, באכזריות שאין דומה לה, על ידי בנם, הנאשם.

לדאבת הלב, רבים הם התיקים הקשים המגיעים לשולחנו של מותב זה. תיקי אלימות קשים, עבירות מין מן החמורות ביותר, ואף תיקי רצח לא מעטים הינם חיזיון נפרץ באולמנו. והנה, גם בסביבה קשה זו עדיין מהווה התיק דנן תופעה יוצאת דופן.

קודם לרצח המזוויע, הייתה משפחת מעוז משפחה נורמטיבית, מתפקדת ככל משפחה נורמטיבית אחרת. משפחה חמה ומלוכדת. כל אחד מההורים נשא במשרה בכירה; האב בתחומו, והאם בתחומה. המעשה הנורא גדע באבחות סכין את פתיל חיי זוג

בית המשפט המחוזי בירושלים

תפ"ח 11-09-54877

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

ההורים, פילג בצורה נוראה את בני המשפחה לשניים, וכרה תהום עמוקה ביניהם: מן העבר האחד - הנאשם; מן העבר השני - יתר אחיו ובני משפחתו.

אין חולק, כי לפנינו טרגדיה משפחתית קורעת לב, שרגשות אנושיים הומים כרוכים בה מכל עבר. משכך, למצער אמור היה הנאשם לחוש רגשות נורמאליים-טבעיים של כאב, אשמה וחרטה. דא עקא, שהנאשם לא ניחם על מעשיו, אלא ביקש גם לפגוע בשמו הטוב של אחיו התאום, עת במהלך המשפט הוא בחר להפנות אצבע מאשימה לעבר אחיו ניר, וטען כלפיו בלא להניד עפעף כי רצח את הוריו המנוחים, כאשר הוא, הנאשם, בסך הכל חשש לחשוף עובדה זו בשל מערכת סחיטה ואיומים כביכול, שהפעיל ניר כלפיו.

גרסה זו, נדחתה כאמור מכל וכל, לאחר שמיעת כל הראיות בתיק, שהובילונו לכלל מסקנה וללא צל של ספק, לפיה ניר כלל לא שהה בבית ההורים המנוחים בליל הרצח, ולא היה זה שהניף את הסכין ודקר את הוריו בכל חלקי גופם.

רצח זוג הורים על ידי בנם אינו מושג מופשט שניתן להדחיקו, אלא זו יישות מוחשית, נוכחת בכל, בהווה ובעתיד. פרידת כל אחד מבני המשפחה מזוג ההורים היא ארוכה וממושכת לאין גבול, ויש בפרידה זו בכלל, ובשל הדרך בה ארעה בפרט, כאב עצום ללא נחמה. כאב של אור שכבה.

לא בכדי הקדימה התורה את הדיבר " **כַּפַּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ** " לדיבר 'לא תרצח' (שמות, פרק כ, פסוקים יב - יג). דבר זה מלמדנו כי בדומה למחוקק, גם עמדת המשפט העברי הינה כי איסור הרצח הוא חמור יותר, שבעתיים, עת מדובר ברצח הורים.

תפ"ח 11-09-54877

בית המשפט המחוזי בירושלים

מדינת ישראל נ' דניאל מעוז (עציר)

11. בהתייחס לכל האמור, לאחר שייחסנו לכל אחת מן הראיות הרלבנטיות את משקלן הראוי, ולכולן במאוחד את זה הכולל, ומשהוכחו יסודותיה המשפטיים של עבירת הרצח, כמו גם אלה של עבירת השמדת ראיה שיוחסה לנאשם (עליה כלל לא הייתה מחלוקת), הרשענו, פה אחד, את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, קרי - רצח (שתי עבירות), לפי סעיף 300(א)(2) לחוק, והשמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק.

תמוז תשע"ג – יולי 2013